

Mathrubhumi

22 August 2018

Kerala, After Flood, Flood Victims

മഹാ പ്രളയത്തിനു ശേഷം ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരികയാണ് നാട്. കാത്തിരിക്കുന്നത് നെഞ്ചുപിളർക്കുന്ന കാഴ്ചകളാണ്. അതിനിടയിലും ഓരോരുത്തരും വാരിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്; ഇന്നലെകളെ...

സിറാജ് കരീം
sirajkasim2000@gmail.com

പ്രളയം കൈക്കൂടുന്നതിൽ മോരിയെടുത്ത് വിലാസൻ ആദ്യം തളിച്ചത് രണ്ട് ഫോട്ടോകളിലേക്കായിരുന്നു. ചെളിയിൽ മുടിമടങ്ങിയിരുന്ന ഗോവൻ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ ഫോട്ടോയും പോക്കുട്ടിയായ രണ്ടു വയസ്സുകാൻ കൃഷ്ണദേവീന്റെ ഫോട്ടോയും. പ്രളയജലത്തിൽ കഴുകിയെടുക്കുന്നവരും വിലാസൻ വിളിച്ചു. ആ പോക്കുട്ടിയായിരുന്നു... "പുഴൻ കൃഷ്ണ... പ്രളയജലത്തിൽ മുടിമടങ്ങിയ തന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ജീവിതം തിരികെപ്പിടിക്കാൻ കൃഷ്ണദേവീനെയെല്ലാമെ മാറാനെയും വിളിച്ചു വിലാസൻ കാര്യംവന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രളയത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രമായ ചെളിയിൽ മുടിമടങ്ങുന്ന വീട് പൂത്തിയാക്കിയ ശേഷം വിലാസൻ ആദ്യം ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഒന്നു മാത്രം... ദുരിതശ്വാസ കുറവിൽ കഴിയുന്ന പോക്കുട്ടി കൃഷ്ണദേവീനെ എത്രയും പെട്ടെന്ന് വീട്ടിലേക്ക് മടക്കിക്കൊണ്ടുവരണം. വെള്ളവും വെളിച്ചവുമില്ലാത്ത വീട് എങ്ങനെ പൂത്തിയാക്കിയെടുക്കുമെന്നോ, എപ്പോഴും കൂടുതലായി അറിയല്ല. ഉത്തരവിലേക്കു രൂപാട് പോലുണ്ടോ മുനിലെത്തുമ്പോഴും വിലാസൻറെ കാലുകൾ ചെളിയിൽ പൂതാഞ്ഞുതന്നെയാണ് നിന്നിരുന്നത്.

ആധാർ കാർഡും ക്ഷേമവസ്തുക്കളും വസ്തുക്കളും വിട്ടുനാഥനാക്കിയ കൈ പോയി മോനെ, അതിനെ കടൽ വലിയ സങ്കടവും ദുരിതവും. ഈ വീട്ടിൽ നിറഞ്ഞ ചെളി കാണുമ്പോഴാണ്. ഇതങ്ങനെ പൂത്തിയാക്കിയെടുക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. മാലിന്യം നിറഞ്ഞ കിണർ ആകെ പൂത്തികൊടുത്ത്, കറുപ്പിപ്പിച്ചുതന്നിരുന്ന വീടിനകത്ത് ഒതുങ്ങി വെട്ടിയില്ല. വീട് പൂത്തിയാക്കിയ ശേഷം വേണം മാർഗ്ഗങ്ങളെയും പോക്കുട്ടിയെയും തിരികെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാനാണ്. എനിക്കറിയില്ല മോനെ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന്... " ചെളിപുറങ്ങളെ ജീവിതത്തിന്റെ കൃത്യമായ അടയാളം തന്നെയായിരുന്നു വിലാസൻറെ വാക്കുകൾ.

പ്രളയജലത്തിലേക്കാണ് ജ്യോത്സനയുടെ കണ്ണീർ തുള്ളിവിടുന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ചെളിയിൽ മുങ്ങിയ പാത്രങ്ങളും കേണിപ്പനകളും കഴുകിയെടുക്കുന്നവയും ജ്യോത്സന കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രളയം, ഒഴുകിത്തീരാത്ത വഴികൾ താങ്ങി കുന്നുകൾ ചാലാക്കിയ ലെത്തുമ്പോഴാണ് കണക്കൻപള്ളം ജ്യോത്സനയെ കണ്ടുപിടിച്ചത്. "ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം തകർന്നു. ദാ, നോക്കൂ... ഈ വീട്ടിൽ ഇനിയെന്താണ് സരിക്കാനെ ബാക്കിയുള്ളതെന്ന്. വെള്ളം കയറിയ വീട്ടിൽ എല്ലാം ചെളിയിൽ പൂതാഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ ഏഴുപന്ത്രണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഈ വീട് വീട്ടിങ്ങിനെ. വീട്ടിലേക്ക് വെള്ളം കയറിവരുന്നത് കണ്ട സമീപത്തെ വലിയ ആശുപത്രിയിലേക്കാണ് ഞങ്ങൾ പോയത്. ആശുപത്രിയുടെ മൂന്നാം നിലയിലാണ് ഞങ്ങൾ അയൽ തോടിയിൽ. ആദ്യ ദിവസം കേണിപ്പനയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ കേണിപ്പനയും കുടിവെള്ളത്തിനും വളാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നേരിടുന്ന വലിയ പ്രശ്നം ചെളിയാണ്. കുടിവെള്ളവുമായാണ്. ചെളി മാറ്റി എങ്ങനെ ഈ വീട് പൂത്തിയാക്കിയെടുക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. കുടിക്കാനാണെങ്കിൽ ആ തുള്ളി വെള്ളം പോലും ഇവിടല്ല. വെള്ളമിറങ്ങിക്കിടന്നതല്ല. ഈ മേഖലയിൽ കുടിവെള്ളം വരുന്നത് എപ്പോഴാണെന്ന് ആർക്കറിയാം... സംസാരിക്കുന്നവരും ജ്യോത്സന കാര്യകഥയായിരുന്നു.

പ്രളയജലത്തിൽ ഒഴുകിനടക്കുന്ന നോട്ടുകൾ പെരു

ക്കിക്കൂട്ടുന്നതിനിടയിലാണ് ചാലാക്കിയ വലിയവീട്ടിൽ അലി എന്ന 63-കാരനെ കണ്ടുമുട്ടിയത്. പ്രളയജലം കുറഞ്ഞതോടെ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ അലി ആദ്യം പരതിയത് മേശയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന അൽപ്പം പണമാണ്. തട്ടുകൾ നടത്തുന്ന അലിക്ക് കച്ചവടത്തിൽനിന്ന് സ്വരക്കൂട്ടിയ ആ ചെറിയ തുക നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാൻ പോലുമുണ്ടായില്ല. "ക്ഷേമപ്പെട്ട് ജോലി ചെയ്ത് ഉണ്ടാക്കിയ പണമാണ് മോനേ പോയത്. എത്രോടിയായ എനിക്ക് ചികിത്സയ്ക്കുതന്നെ നല്ലൊരു തുക വേണം.

പലപ്പോഴും പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ചികിത്സ നടക്കാറില്ല. കഴിഞ്ഞയാഴ്ച തട്ടുകയിലെ കച്ചവടത്തിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ കുറച്ചു തുക വിട്ടില്ലാതെയിരുന്നു. പ്രളയജലം കയറിയതോടെ താനും മകളും കുടുംബവും വീടും വീട്ട് രക്ഷപ്പെടുകയായിരുന്നു. പ്രളയജലം വരുന്നത് കണ്ടതോടെ ഉടുതുണിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അപ്പോൾ എടുക്കാൻ പറ്റുമായിരുന്നില്ല. മകളും കുടുംബവും ഇപ്പോഴും ദുരിതശ്വാസ കുറവിൽ തന്നെയാണ്.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ തിരിച്ചെത്തി നോക്കുമ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്ന് വെള്ളമിറങ്ങി തീർന്നിട്ടില്ല. വെള്ളമിറങ്ങിയാലും വീടുകെ ചെളിയായിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാണ്. എനിക്കറിയില്ല എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന്... " സംസാരിക്കുമ്പോഴും അലി വെള്ളത്തിലെ ചെളിയിൽ ഏതെങ്കിലും നോട്ട് പൂതാഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് തല്ലുകയായിരുന്നു.

പെരുമ്പാവൂർ മഞ്ഞപ്പെട്ടിയിലെത്തുമ്പോൾ പരിൽ എന്ന 66-കാരനും ഭാര്യ ഫാത്തിമയും വീട് പൂത്തിയാക്കുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നു. എത്രോടിയായ പരിൽ

വെള്ളം മുക്കിയെടുത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നവോൾ ഫാത്തിമ സ്നേഹപൂർവ്വം ശാസിച്ചു... "നിങ്ങൾക്ക് സുഖമില്ലാത്തതല്ല... വെള്ളം ചുമന്ന് ഇനിയും അസുഖം വന്നാലോ..." ഭാര്യയുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുമ്പോഴും പരിൽ ജോലി തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. "എനിക്ക് സുഖമില്ല എന്നത് നേരാണ്. പക്ഷേ അതേറ്റിത്തിരുന്നാൽ ഈ വീട് ആരു പൂത്തിയാക്കും. എല്ലാം അവർക്ക് ഒറ്റയ്ക്ക് ചെയ്യാനാകില്ല. ദാ നിങ്ങൾ നോക്കൂ... ഒരാൾപ്പോക്കത്തിൽ വെള്ളം പൊങ്ങിയ വീടാണിത്. ഇത് പൂത്തിയാക്കിയെടുക്കണമെങ്കിൽ വലിയ ജോലി വേണ്ടി വരും. ആരെ യെങ്കിലും സഹായത്തിന് വിളിച്ചാലും വരാറില്ല. എല്ലാവരും അവരവരുടെ വീടുകൾ പൂത്തിയാക്കുന്ന ജോലിയിലല്ലേ..." സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ പരിൽ കൈയിലിരുന്ന ഒരു കുടം വെള്ളം ചെളിയിലേക്കൊഴുക്കി.

കുന്നൂർവഴി പള്ളിപ്പുറം കോട്ടേലി അയ്യപ്പൻറെ വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ചകളും സമാനം. തേന്മൂർ മുസയുടെയും സോഫിയയുടെയും വീട്ടിലെത്തുമ്പോഴും കാഴ്ചകൾക്ക് മാറ്റമൊന്നുമില്ല. ചാലക്കൽ ആർ.ജെ. ഫുൾസ് ഉടമ രാഹുലിന്റെ കടയിലെത്തുമ്പോഴും മുന്നിൽ നിറഞ്ഞത് ചെളിയുടെ കുന്നാശം തന്നെ. പ്രളയം പെട്ടെന്നുതന്നെ വഴികളിലെല്ലാം കാഴ്ചകൾ ഒന്നുതന്നെ... വീടായാലും കടയായാലും പള്ളിയായാലും സ്കൂളായാലും ഒക്കെ ഒരേ കാഴ്ചകൾ തന്നെ. ചെളി പൂർണ്ണ ആ ജീവിതങ്ങൾ കഴുകിയെടുക്കാൻ അധ്വാനത്തിന്റെ വലിയ പുഴകൾ തന്നെ ഒഴുകിയെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു... ആ പുഴകൾ എത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷയിൽ അവരൊന്നും ജോലി തുടരുകയാണ്...